

lot ondergingen. De auteur gaat jammer genoeg niet dieper in op de vraagstelling rond het al dan niet ontstaan en/of de ontwikkeling van een eigen identiteit onder de Vlaamse seizoenarbeiders. Musschoot legt in zijn relaas eerder de nadruk op het menselijke en emotionele aspect achter deze geschiedenis. Hierdoor heeft het boek meer journalistieke dan historische waarde.

[Sophie Gyselinck]

Dirk Musschoot, Van Franschmans en Walenmannen. Vlaamse seizoenarbeiders in den vreemde in de 19de en 20ste eeuw, Tielt, Lannoo, 2008, 255 pp., ill., ISBN 978 90 209 7621 2 | Dirk Musschoot schrijft het verhaal van de Vlaamse seizoenarbeiders (ook wel Fransmans en Walenmannen genoemd) die in de 19de en voornamelijk in de eerste helft van de 20ste eeuw het arme Vlaanderen poogden te ontlopen door hun werkkraft elders aan te bieden. Frankrijk en Wallonië werden voor vele arme Vlamingen 'hard la-beur'-bestemmingen om een gehoopt spaarpotje bijeen te vergaren. Het boek vertelt aan de hand van talrijke persoonlijke anekdotes hoe Vlaamse seizoenarbeiders, als (suiker)bietenrooiers, steenbakkers, vlasarbeiders, cichoreidrogers, fabrieksarbeiders of groente- en hopplukkers, noodgedwongen wekenlang weg van huis hun